

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/8/2023
Identifikačné číslo spisu:	1000898160
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1000898160.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej v konkurznej veci úpadcu ATLAS s.r.o., „v konkurze“, so sídlom Slančíkovej 1, 949 01 Nitra, IČO: 31 442 595, s ustanoveným správcom konkurznej podstaty Ing. Ladislav Bódi, so sídlom kancelárie Mariánska 6, 949 01 Nitra, o uložení povinnosti predchádzajúcemu správci konkurznej podstaty, o odvolaní I. T. T., P. X, XXX XX J., bývalého správcu úpadcu, proti opatreniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. augusta 2022 č. k. 6K/234/2000-606, takto

rozhodol:

Odvolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „súd prvej inštancie“ ako aj „konkurzný súd“) napadnutým opatrením zo dňa 28. augusta 2022 č. k. 6K/234/2000-606, I. T. T., narodenému XX. C. XXXX, bytom P. č. X, XXX XX J., uložil povinnosť zaplatiť do konkurznej podstaty úpadcu, k rukám správcu konkurznej podstaty, 238 175,80 eura do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto opatrenia.

2. V odôvodnení uznesenia konkurzný súd uviedol, že uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6K/234/2000 zo dňa 8. marca 2001 bol na majetok úpadcu vyhlásený konkurz a do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu bol ustanovený I. T. T. (ďalej len „Predchádzajúci správca“). Konkurzný súd dňa 1. marca 2002 formou opatrenia udelil súhlas Predchádzajúcemu správci k predaju podniku úpadcu (ako celku) za kúpnu cenu 10 000 000 Sk. K uzatvoreniu kúpnej zmluvy došlo dňa 15. októbra 2002, vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňom 31. januára 2003.

3. Dňa 30. apríla 2008 Predchádzajúci správca doručil konkurznému súdu Konečnú správu o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovaní odmeny správcu a výdavkov správcu (ďalej len „Konečná správa“), o ktorej súd upovedomil veriteľov úpadcu v Obchodnom vestníku č. 103B/2008 dňa 29. mája 2008. Proti Konečnej správe podali námietky veritelia 1. Slovenská konsolidačná, a.s., Bratislava a 2. TIKKA INVESTMENTS LIMITED.

4. Z dôvodu nečinnosti Predchádzajúceho správcu po zverejnení Konečnej správy, kedy sa tento na výzvu súdu k námietkam namietajúcich veriteľov nevyjadril, došlo uznesením konkurzného súdu na základe výsledku schôdze veriteľov dňa 25. februára 2009, k výmene Predchádzajúceho správcu za Ing. Ladislava Bódiho (ďalej len „Správca“). Správca dňa 17. februára 2010 predložil konkurznému súdu „Doplnenie Konečnej správy o stanovisko nového správcu konkurznej podstaty a podanie správy o stave konkurzného konania“, v ktorom sa vyjadril k jednotlivým veriteľmi namietaným skutočnostiam, poukázal na čiastočnú nepreskúmateľnosť príjmov a výdavkov konkurznej podstaty, podal vysvetlenie k jednotlivým položkám výdavkov, ako aj výdavkom, ktoré neboli žiadnym spôsobom preukázané a informoval súd o sprenevere finančných prostriedkov pánom Váľterom Nagyom - zamestnancom úpadcu. Súčasne informoval súd o skutočnom zostatku finančných prostriedkov na účte úpadcu 1 822,21 eura, ktorý prevzal od Predchádzajúceho správcu.

5. Uznesením č. k. 6K/234/2000-510 zo dňa 29. júna 2011 bola Konečná správa v znení jej doplnenia schválená, s výnimkou výdavkov správy v hodnote 210 827,66 eura a odmeny správcu presahujúcej sumu 1 000 000 Sk, t.j. 33 193,92 eura, ktoré neschválené finančné prostriedky boli určené na uspokojenie oddelených veriteľov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. decembra 2011.

6. Keďže Predchádzajúci správca Správcovi na jeho písomnú žiadosť finančné prostriedky v rozhodnutí súdu neschválenej časti, určené na uspokojenie oddelených veriteľov nevydal, podaním zo dňa 19. apríla 2022 Správca podal návrh na vydanie uznesenia, ktorým súd zaviazal Predchádzajúceho správcu na zaplatenie sumy predstavujúcej neschválené výdavky Predchádzajúceho správcu, ktorá bola v zmysle uznesenia o schválení konečnej správy určená na uspokojenie oddelených veriteľov (210 827,66 eura + 27 348,14 eura). Správca vo svojom podaní uviedol, že predmetné finančné prostriedky sa snažil od Predchádzajúceho správcu vymáhať aj podaním žaloby o vydanie (zaplatenie) tejto sumy, ale vzhľadom na neustále obštrukcie Predchádzajúceho správcu tento spor trvá 10 rokov, pričom súd opätovne preskúmava opodstatnenosť vydania tejto sumy. Správca mal za to, že táto otázka bola vyriešená už v rámci konkurzného konania a domnieval sa, že v rámci konkurzného konania je možné Predchádzajúceho správcu na zaplatenie tejto sumy zaviazat.

7. Pri vydaní napadnutého opatrenia konkurzný súd, vychádzajúc z obsahu spisu 6K/234/2000, podania Správcu a spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cbi/3/2013 (pôvodne sp. zn. 1Cbi/6/2012), zistil nasledovný skutkový stav.

8. Z uznesenia o schválení Konečnej správy, v znení jej doplnenia, plynie, že táto bola schválená s výnimkou výdavkov podstaty v hodnote 6 351 394,30 Sk (210 827,66 eura), odmeny a výdavkov správcu presahujúcej sumu 1 000 000 Sk (33 193,92 eura). Presah odmeny a výdavkov správcu predstavuje sumu 27 348,14 eura (ide o sumu 823 890 Sk z Predchádzajúcim správcom vyčíslenej odmeny a výdavkov správcu vo výške 1 823 890 Sk, v prepočte na eurá), ktoré neschválené finančné prostriedky boli súdom určené na uspokojenie oddelených veriteľov.

9. Listom zo dňa 7. februára 2012, doručeným 13. februára 2012, Správca vyzval Predchádzajúceho správcu, aby vrátil neschválené výdavky podstaty a neschválené výdavky správcu. Keďže Predchádzajúci správca na doručený mu list nereagoval, Správca podal voči nemu žalobu o vydanie (zaplatenie) sumy v uznesení o konečnej správe v neschválenom rozsahu. Vo veci podanej žaloby, ktorá je na Krajskom súde v Bratislave vedená pod sp. zn. 1Cbi/3/2013, ku dnešnému dňu nebolo rozhodnuté.

10. Pri posudzovaní otázky, či konkurzný súd môže rozhodnúť o povinnosti Predchádzajúceho správcu vydať finančné prostriedky, ktoré neboli Konečnou správou schválené, konkurzný súd vychádzal z nasledovných úvah:

- za činnosť správcu konkurznej podstaty úpadcu je nutné považovať činnosť všetkých správcov vykonávajúcich funkciu správcu, bez ohľadu na ich počet a to, či boli funkciu zbavení;
- Predchádzajúcemu správcovi jeho zbavením funkcie vznikla povinnosť dať novoustanovenému správcovi, nielen všetky doklady viažuce sa ku konkurzu, ale i finančné prostriedky v konkurze úpadcu získané, v tomto smere mu zbavením funkcie nezanikla zodpovednosť za ním vykonávanú správcovskú

činnosť;

- i pôsobenie odvolaného správcu je výkonom funkcie správcu v konkurze, čím je daný dohľad konkurzného súdu nad jeho činnosťou;
- v rámci dohliadacej činnosti môže konkurzný súd ukladať správcovi, tiež správcovi zbavenému funkcie, pokyny;
- konkurzný súd rozhoduje opatrením, ak ukladá správcovi povinnosť;
- z uznesenia o schválení Konečnej správy, vzhľadom na text Konečnej správy a text jej doplnku, je zrejmá výška neschválených výdavkov podstaty a správcu;
- z uznesenia o schválení Konečnej správy je zrejmé, ako treba naložiť s finančnou čiastkou predstavujúcou neschválené výdavky.

11. V napádanom rozhodnutí sa osobitne konkurzný súd zaoberal otázkou, či podaním žaloby „z dôvodu opatrnosti“, po právoplatnosti uznesenia o schválení Konečnej správy, vznikla konkurznému súdu procesná prekážka brániaca vydaniu pokynu pre správcu. Konkurzný súd v tejto veci zastal názor, že správca, hoci bol zbavený funkcie správcu, nie je účastníkom konania, ale osobou, ktorej zákon zveruje správu nad cudzím majetkom. Ako osoba spravujúca majetok úpadcu, na ktorého bol vyhlásený konkurz, je povinná riadiť sa zákonom a pokynmi konkurzného súdu, teda nemôže s cudzím majetkom nakladať svojvoľne. V predmetnej veci ide o stále prebiehajúce konanie, konkurz bol na úpadcu vyhlásený v roku 2000. Správca inicioval žalobu o vydanie (zaplatenie) sumy 238 163,18 eura až v roku 2012, teda na strane konkurzného súdu nejde o litispendenciu, ako procesnú prekážku brániacu vydať pokyn. Konkurzný súd dodal, že v predmetnej veci nejde o spor vyvolaný, či súvisiaci s konkurzom, ako to plyní z vyššie uvedeného, keďže Predchádzajúci správca si ponechal finančné prostriedky, ktoré podľa schválenej Konečnej správy mal odovzdať Správcovi za účelom uspokojenia oddelených veriteľov.

12. Proti uvedenému opatreniu súdu prvej inštancie podal odvolanie I.. T. T., narodený XX. C. XXXX, bytom P. č. X, XXX XX J., resp. Predchádzajúci správca (ďalej aj ako „odvolateľ“), ktorým žiadal o vyslovenie prípustnosti podania odvolania, odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia a napokon aj jeho zrušenie.

13. Odvolateľ má za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a taktiež súd vo svojom rozhodnutí vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zároveň má konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Preto sú podľa názoru odvolateľa dané odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Dodal, že Civilný sporový poriadok umožňuje namietať aj vadnosť uznesenia neuvedené ho v § 357 CSP, a to s poukazom na výklad k § 365 ods. 2 CSP.

14. Odvolateľ považuje napadnuté opatrenie súdom prvej inštancie za nesprávne, nepreskúmateľné a nedostatočné ako aj nelogicky odôvodnené. Podľa ust. § 220 ods. 2 a 3 CSP nakoľko sa opatrením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. augusta 2022 uložila povinnosť I.. T. T. (predchádzajúcemu SKP) v konkurznej veci úpadcu ATLAS s.r.o. v konkurze (konanie vedené na súde prvej inštancie pod č. k. 6K/234/2000, voči ktorému nie je možné s poukazom na ust. § 66b ods. 3 ZKV podať odvolanie, a to určujúcim výrokom na zaplatenie sumy 238 175,80 eura do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia, na opravný prostriedok) je preto podľa názoru odvolateľa potrebné analogicky aplikovať (analogia práva) primerane ustanovenia CSP v časti rozsudok.

15. Nakoľko súd prvej inštancie podľa odvolateľa nevysvetlil dôvod, ktorý ho viedol k tej skutočnosti, že prostredníctvom inštitútu - opatrenie, si uzurpoval právo bez riadneho, náležitého dokazovania vydať meritorne rozhodnutie s určujúcim výrokom, ktorým zaviazal povinnú osobu k zaplateniu (analogia s rozsudkom na zaplatenie v Cb veciach), odklonil sa podľa odvolateľa od bežnej rozhodovacej praxe pri vydávaní opatrení, podľa zákona č. 328/1991 Zb. (ZKV), ktorý sa na uvedené konkurzné konanie aplikuje. Odklon od bežnej rozhodovacej činnosti, a to vydaním opatrenia bez náležitej právomoci súdu k určujúcim výrokom, zaväzujúcim povinnú osobu uvedenú v rozhodnutí (opatrenie) bez možnosti riadnej procesnej obrany v podobe opravného prostriedku, je podľa odvolateľa nelegitímny postupom zo

strany konajúceho súdu, ktorý bez ďalšieho zakladá nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Nezákonnosť preto nemôže požívať právnu ochranu. Povinná osoba - I.. T. T. („povinná osoba“), zaviazaná opatrením súdu na zaplatenie, bez riadnej možnosti podať opravný prostriedok sa dostala do procesného postavenia bez možnosti nápravy veci. Takéto procesné postavenie nie je prípustné opatrením podľa ZKV, ktorý sa na dané konanie vzťahu bolo možné / je možné v tzv. starých veciach ukladať povinnosti správcovi.

16. Nesprávnosť postupu vidí odvolateľ aj v tom, že v čase vydania opatrenia dňa 22. augusta 2022 už nevystupuje v postavení správcu (vyše 13 rokov). Ak nemá postavenie správcu v čase vydania rozhodnutia - opatrenie zo dňa 22. augusta 2022, nie je možné tento procesný inštitút v konaní 6K/234/2000 aplikovať vôbec. A to z dôvodu, že opatrením nie je možné ukladať povinnosti inej osobe, než osobe správcu, opatrovníka, osobitného správcu v zmysle ust. § 66b ods. 1 ZKV. Povinná osoba nemá procesné postavenie ani v jednom prípade z vymedzených osôb, tak ako ich upravuje § 66b ods. 1 ZKV, preto je vylúčené zaväzovať túto osobu vydaním opatrenia v konaní.

17. Na takto vyššie uvedenom skutkovom základe preto pochybenie súdu prvej inštancie je podľa odvolateľa potrebné odstrániť a to: 1. Vyslovením prípustnosti odvolania voči vydanému opatreniu súdom prvej inštancie v konaní 6K/234/2000 zo dňa 22. augusta 2022; 2. Vydaním rozhodnutia o odklade vykonateľnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia z dôvodu novej exekúcie/a vymoženie plnenia nezvratným procesom exekúcie / bez možnosti reparácie stavu veci po vykonanej exekúcii; 3. Prejednaním odvolania.

18. Porušenie práva na spravodlivý proces odvolateľ vidí v tom, že súd prvej inštancie vydal rozhodnutie, ktorým ho zaviazal na peňažné plnenie, pričom voči tomuto rozhodnutiu - opatrenie nie je prípustné odvolanie. Odvolateľ nemá možnosť v riadnom konaní uplatniť procesné prostriedky obrany, napr. námietku premlčania a pod., nakoľko mu nebolo umožnené sa k tomuto návrhu, ktorý viedol k vydaniu opatrenia žiadnym spôsobom nevyjadriť. V konaní mu boli preto upreté práva, ktoré priznáva CMP a CSP ako procesné normy upravujúce konanie pred súdom, ktoré žiaľ nemohol uplatniť vôbec. Postupom súdu prvej inštancie preto podľa odvolateľa nepochybne došlo k porušeniu ústavnej zásady rovnosti strán, zásady spravodlivého konania a práva na spravodlivý proces, ako aj práva na prejednanie veci pred nezávislým súdom, čo zakladá okrem iného aj nárok na podanie ústavnej sťažnosti zo strany odvolateľa. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na obsah predchádzajúcich vyjadrení, odvolateľ má za to, že preukázal naplnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP a žiada, aby odvolací súd aj na tomto základe zrušil ním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie.

19. Vada konania, ktorá mala za následok neprávne rozhodnutie vo veci podľa názoru odvolateľa spočíva v tom, že súd prvej inštancie nebol oprávnený opatrenie, ako procesný inštitút upravený v ust. § 66b ods. 1 ZKV vôbec aplikovať voči osobe odvolateľa, ako osobe povinnej a to z dôvodu, že vyššie uvedené ustanovenie ukladá možnosť rozhodovať opatrením, výlučne za predpokladu, že súd ukladá správcovi povinnosť pri dohliadacej činnosti (I. T.) v čase vydania rozhodnutia nemá procesné postavenie SKP (jeho funkcia zanikla pred vyše 13timi rokmi). Ako aj rozhoduje o ustanovení opatrovníka a osobitného správcu (I.. T. nemá postavenie opatrovníka ani osobitného správcu, a nemá postavenie ani likvidátora. Iným osobám, než sú vymedzené v ust. § 66b ods. 1 ZKV nie je možné opatrenie vydať, a to ani pri dohliadacej činnosti súdu. V prípade, ak súd podľa ust. § 12 ZKV vykonáva dohliadajúcu činnosť rozhoduje uznesením. V danom prípade je preto na strane konajúceho súdu podľa odvolateľa chyba v procesnom postupe, hrubá svojvôľa zakladajúca vydanie nezákonného rozhodnutia v podobe napadnutého opatrenia zo dňa 22. augusta 2022. Táto vada konania má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a podľa odvolateľa zakladá naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP s následkom zrušenia takto vydaného rozhodnutia v celom rozsahu.

20. Nesprávne skutkové zistenia, zakladajúce naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP odvolateľ vidí v tom, že súd nemal právomoc vydať opatrenie s obsahom výroku, ktorý prináleží vydať výlučne v riadnom procese, a to po riadne vykonanom dokazovaní, v žalobách o zaplatenie. Opatrenie však nie je výsledkom dokazovania v riadnom procese, podľa zásad spravodlivého

procesu, v súlade s ustanoveniami CSP. Súd prvej inštancie mal podľa odvolateľa v čase vydania opatrenia vedomosť, že na súde sa vedie konanie pod sp. zn. 1Cbi/3/2013, predmetom ktorého je nárok na vydanie plnenia (totožnosť predmetu konania) a to bez meritórneho rozhodnutia o podanom návrhu. Súd prvej inštancie, preto podľa odvolateľa prejudikoval konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 1Cbi/3/2013, čo je neprípustný postup a to navyše bez riadneho dokazovania, vyjadrenia strán konania a ďalších procesných práv, ktoré priznáva stranám konania procesný poriadok upravujúci konanie pred súdom.

21. Nesprávne právne posúdenie veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP má spočívať v tom, že opatrením nemožno ukladať povinnosti alebo zaväzovať osoby, ktoré nemajú procesné postavenie, ktoré vyplýva z ust. § 66b ods. 1 ZKV. V danom prípade nie je možné vymáhať nárok od odvolateľa formou vydania opatrenia s výrokom, ktorý ho zaväzuje na zaplatenie, bez možnosti podania opravného prostriedku. Povinnosťou konkurzného súdu prvej inštancie bolo podľa odvolateľa počkať na výsledok konania, ktoré je vedené na tunajšom súde pod č. k. 1Cbi/3/2013 (totožnosť predmetu konania), nakoľko sa konanie začína doručením žaloby na súd, ide o neodstrániteľnú prekážku konaniu (litispendencie), pričom samostatná žaloba vedená na súde pod vyššie uvedeným číslom konania je predmet sporu (povinnosť vydať plnenie) podstatná aj jej výsledok bude mať zásadný význam, pri rozhodnutí v merite veci. Nárok na vydanie plnenia považuje odvolateľ za premĺčaný, pričom v konaní sp. zn. 1Cbi/3/2013 má možnosti uplatniť procesné prostriedky obrany a útoku, pričom tieto procesné prostriedky nemá možnosť uplatniť pri vydaní opatrenia. Opatrením nemožno prejudikovať výsledok konania v samostatnom sporovom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 1Cbi/3/2013. Prekážka litispendencie - začatého sporového konania pod sp. zn. 1Cbi/3/2013 zakladá nemožnosť prejednať totožnosť vecí v inom konaní a to v konaní sp. zn. 6K/234/2000 s následkom vydania opatrenia, voči ktorému nie je prípustné odvolanie. Takýto postup súdu je podľa odvolateľa nezákonným postupom zakladajúcim bez ďalšieho zrušenie vydaného opatrenia zo dňa 22. augusta 2022 v celom rozsahu.

22. V závere odvolania odvolateľ uviedol, že na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia je možné viesť exekučné konanie, k čomu zrejme bude smerovať prvý procesný úkon ustanoveného SKP Ing. Ladislava Bódiho, čo je potrebné zastaviť a to z dôvodu, že na strane odvolateľa z dôvodu prípadného vedeného exekučného konania dôjde k nezvratnému procesu speňažovania jeho majetku. Po vykonaní exekúcie, až do rozhodnutia o jeho návrhu na prípustnosť odvolania, následne odvolania samotného, preto môžu byť jeho práva ohrozené výkonom rozhodnutia - exekúciou a nastane nezvratný proces vymáhania nezákonne priznaného nároku v tomto konaní. Z dôvodu, že sú naplnené všetky podmienky a predpoklady pre dôvodnosť odkladu vykonateľnosti, odvolateľ navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd odvolací, prejednal odvolanie I. T. T., narodeného XX. C. XXXX, bytom P. č. X, XXX XX J., resp. bývalého správcu úpadcu podľa ustanovenia § 379 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že podané odvolanie treba odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

24. Podľa § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZKR“), konkurzy a vyrovnania vyhlásené, alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov.

25. Z obsahu spisu vyplýva, že konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6K 234/2000 zo dňa 8. marca 2001, z ktorého dôvodu sa tento konkurz riadi ustanoveniami zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní účinného ku dňu vyhlásenia konkurzu (ďalej aj „ZKV“, § 206 ods. 1 ZKR).

26. Podľa § 66b ods. 1 ZKV, súd rozhoduje opatrením, ak ukladá správcovi povinnosť, pri dohliadacej

činnosti, ak rozhoduje o ustanovení opatrovníka a osobitného správcu, odmene opatrovníka, predbežnej odmene správcu, zbavení správcu mlčanlivosti, odmene likvidátora alebo ak dáva súhlas podľa tohto zákona.

27. Podľa § 66b ods. 3 ZKV, proti opatreniam v dohliadacej činnosti súdu a opatreniam, ktorými súd dáva súhlas s výnimkou súhlasu podľa § 28, nie je prípustný opravný prostriedok.

28. Súd prvej inštancie v konkurznom konaní vedenom podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, rozhoduje uznesením a opatrením. Zákon pripúšťa možnosť podať opravný prostriedok iba proti opatreniu vydanému podľa § 28 ZKV, proti iným opatreniam súdu vydaným v dohliadacej činnosti, alebo ktorými súd dáva súhlas, odvolanie a ani iný opravný prostriedok nie je prípustný.

29. V rozhodovanej veci napadol I. T. T., ako bývalý správca úpadcu, opatrenie súdu prvej inštancie, ktorým mu konkurzný súd uložil povinnosť zaplatiť do konkurznej podstaty úpadcu, k rukám správcu konkurznej podstaty 238 175,80 eura do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto opatrenia. Napádané opatrenie bolo vydané podľa § 66b ods. 1 ZKV, resp. v rámci dohliadacej činnosti súdu, ktorým bola predošlému správcovi uložená povinnosť vydať späť do konkurznej podstaty sumu vo výške 238 175,80 eura predstavujúcu neschválené výdavky Predchádzajúceho správcu, ktorá bola v zmysle uznesenia o schválení konečnej správy určená na uspokojenie oddelených veriteľov (210 827,66 eura + 27 348,14 eura). Uvedené je zrejme z uznesenia č. k. 6K/234/2000-510 zo dňa 29. júna 2011, ktorým bola Konečná správa v znení jej doplnenia schválená, a to s výnimkou výdavkov správy v hodnote 210 827,66 eura a odmien správcu presahujúcej sumu 1 000 000 Sk, t.j. 33 193,92 eura, konkrétne presah odmien a výdavkov správcu predstavuje sumu 27 348,14 eura. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. decembra 2011. Z obsahu spisu vyplýva, že túto povinnosť uloženú konkurzným súdom si predošlý správca I. T. T. nesplnil, hoci si ju podľa právoplatného uznesenia konajúceho súdu splniť mal.

30. Z uvedeného dôvodu konajúci konkurzný súd pristúpil k vydaniu napádaného opatrenia v rámci dohliadacej činnosti konkurzného súdu, proti ktorému opravný prostriedok nie je prípustný. Napriek uvedenému odvolací súd uvádza, že konkurzný súd zrozumiteľne a výstižne uviedol v odôvodnení napádaného opatrenia, aké dôvody ho viedli k tomuto procesnému postupu s tým, že sa vysporiadal aj s prípadnou litispendenciou iného prebiehajúceho sporu, ako aj so skutočnosťou, že opatrenie môže vydať aj voči predchádzajúcemu, t.č. už odvolanému správcovi konkurznej podstaty.

31. V tejto súvislosti zároveň odvolací súd poukazuje aj na stanovisko č. 51/2017 trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. septembra 2017 sp. zn. Tpj 28/2017, ktorým sa zjednotil výklad a aplikácia ustanovení § 237 a § 238 Trestného zákona v súvislosti s povinnosťami správcu podstaty v konkurznom konaní. V dotknutom stanovisku sa uvádza, že „právna povinnosť je charakterizovaná príkazom postupovať určitým spôsobom (konať, alebo zdržať sa konania), ktorý zároveň znamená zákaz postupovať akokoľvek inak (na rozdiel od práva, ktoré je možnosťou, nie však povinnosťou). Povinnosť môže byť vymedzená užšie, alebo širšie, avšak s potrebnou určitosťou - v právnej norme býva povinnosť vymedzená širšie, nakoľko sa vzťahuje na všetky prípady rovnakého druhu a neurčitého počtu“. Zároveň trestnoprávne kolégium zdôraznilo, že „Povinnosť správcu spravovať cudzí majetok v konkurznom konaní, relevantná v zmysle § 237 ods. 1 a § 238 Trestného zákona (ide o majetok podliehajúci konkurzu), vzniká už ustanovením správcu do funkcie. Podľa povahy tejto povinnosti musí ísť o čestnú, zodpovednú a svedomitú správu, ktorej výslovnou zákonnou konkretizáciou je aj postup s odbornou starostlivosťou - § 3 ods. 1, 2 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (účinného do 31. decembra 2005), § 86 ods. 1 (a iné ustanovenia) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (účinného od 1. januára 2006), pričom konanie s odbornou starostlivosťou je v § 7 naposledy označeného zákona aj legálne definované“. Najvyšší súd Slovenskej republiky týmto judikoval, že právne povinnosti a zodpovednosť za dobu výkonu funkcie predošlého správcu konkurznej podstaty, zbavením jeho funkcie správcu konkurznej podstaty, nezanikli.

32. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd odvolanie I. T. T., bývalého správcu úpadcu odmietol podľa ustanovenia § 386 písm. c) CSP ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Vzhľadom na odmietnutie odvolania sa odvolací súd nemohol zaoberať ani vecnou správnosťou odvolaním napadnutého opatrenia v zmysle odvolateľom predostretých odvolacích námietok.

33. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu, nie je prípustný opravný prostriedok (§ 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. v spojení s § 66f zákona č. 328/1991 Zb.).